

ישיבת מועצה ציבורית 3.9.09

ברכות כלליות והצגה כללית של האנשים – אריה אבנרי.

נכחים חברי מועצה ציבורית: ע"ד שולמית אלוני, אריה לובה אליאלב, עמוס אריכא, יוסף בזיל, רחל Dolb, פרופ' אבי ינברום, ע"ד מרדי ורשובסקי, לאה טרן, חיים מייטליס, רותי סיני, מיכל סנונית, רוני סרנת, ע"ד פישLER פנחס, ע"ד עוזד פסחון, פרופ' מיכאל קורינאלדי, ע"ד שמואל שנאר.

נכחים נציגי אומ"ץ : אריה אבנרי, אורנה רובינשטיין, אראללה גולן, יעקב מאור, דב גולדברג.

פתחה:

פרופ' קורינאלדי: זהה הישיבה השנייה, בקדמת החלטנו על הקמת ועדות משנה. בינתיים הקמנו את הוועדה לביקורת המדינה. יור' רוני סרנת. אנו צעד ראשון נלק' لمבקר המדינה לומר לו שאנו נוהים "חיללים". ע"ד שנאר הביא הצעת חוק למינוי מבקרים פנימיים עצמאים במשרדיה הממשלה. נשאל את המבקר אם הוא תומך ברעיון, המועצה תפעל במסגרת של ועדות. מרכזיה הוועדות יctrופו לצומת המרכז של המועצה הציבורית, שכרגע ע"ד ורשובסקי ואורה רובינשטיין משתיכים אליהם. החלטנו על ועדת הסקרה, שלטונו מקומי, שהיותו נלק' עקב מצד אגדול ונקיים את הוועדות.

הנושא המרכזי הוא תשתיית לכל פעילות אומ"ץ. לפני שאעביר את רשות הרצאה תפקידנו לנשות ולהיאבק בתופעה שהיא מכת מדינה שככל נבחרי הציבור רואים במשרתם קרש קפיצה להתעשרות. מזמן את פרופ' שולם מאון, ת"א, קרמיינולוג ידוע, ירצה על "מקורות השחיתות".

פרופ' שולם: נרגש לפגוש מקרים ותיקים (אריכא, ורשובסקי, שולמית אלוני).

אדבר לא בנוסטלגיה אך גם לא מתעסק בדרך המקובלת של הרצאה בקרמיינולוגיה. איך הייתה לזוונה קרייה נאמנה... שרים שוררים... כל לוקחי שוחד... אם היה למשהו ספק בדבר כושרה הנבואי של התנ"ר – הרי קיבל מענה.

התופורות הערכית האידיאולוגית מנוקדת דינוק שלחדות יצירה, לתהילך של התפוררות ערכית טוטלית. מגבלות ברורים של התנוגות לחוסר גבולות. זריקה ונטישה של מסורת שהיתה יכולה להיות הבסיס השלטוני, היישוב שזכירים אותו, הייתה תופעה מיוחדת במיניה בעולם. סיורים מה' אבוי' שרצה להיות הרראשון שפותח במושבת הברון את התיק הראשון של "הצמ"ר" (מס הכנסה) מתח אידיאולוגי של ציונות צדו או אחרת. היה עוני טוטלי ולמי שהיה – התבב'ש. הייתה מערכת ערכית רוחנית שקשה לתאר את עצמה, היום תלמידי מתעניינים בכיסף, קרייה(??) וסקופ. בעבר שאבנו בצמא את הנאמר באונ' – ניטה, שופנהאור, בובר, אחד העם, הבסיס הערכי היום – מדובר שמה, קצת החוט להבנת המשבר הערכי – אבדן הבושא והשחיתות היא אינה בושה, אבדן גבולות, אין אמרת. התופורות הגבולות.

אחד ההצללים מבחינה ערכית – אותו כשל של הציונות הסוציאליסטית שהתקנقت בה. רצוי ליצור יהוד' חדש, כל אבות היישוב, היו בחורי ישיבות ספוגים בתרבות יהודית. רצוי לזרוק את היהודי היישן לטובת החדש. התוצאה: זרקו את בסיסי המסורת היהודית שיכלו לבסס את החינוך לערכים ואת המערכת הציבורית לערכים.

מן הילדים יש להכניס את התפיסה הפילוסופית הערכית היהודית מפני שהחטנו בכך שזרקנו את המסורת שלנו. אנגלי וצרפתeli לא זרקו את קורני רסין, שקספיר ומלאו. גם האמריקאים לא זרקו את מסורתם היחסית החדשה. אם אנחנו מדברים על התפוררות ערכית, על חוסר גבולות והתפוררות המערכת המוסרית הערכית אנחנו צריכים לשוב אל המערכת הערכית הלא דתית, אלא החילונית המשותתת על המוסר היהודי.

שלוםית אלוני: מטרת הוותיקים הייתה ליצור "ילדים" במאצאות תנ"ר, לימוד מקראת חסידות וכו', השתרשנות בארץ. מה שלדעתם גרם למשבר הגadol זו קליטת העלייה הגדולה. עלייה עצמה, למי שהייתה ועודת לידה – יכול להיות מורה, שבר עוד יותר גדול –>Znicחת תנועות הנוער, רצינו את אהוננו וקיבלו את ספרטה. החברה האזרחיית בצפון בזמן מלחת לבנון פעלה בצורה יוצאה דופן, במקרים אחדים אמרים שטוב להם בארץ, פתאום נעשינו כובשים, וחמדניים. לא בנוינו את מערכת ההרנסנית של הדמוקרטיה. אנחנו צריכים לתת יותר את הדעת על מי אנחנו ומה אנחנו רוצים להיות. הצבא אינו הכתיר היחיד שלו, אנחנו המדינה החזקה במזרח התיכון, אך כל הזמן רוצים לכלותנו, אנחנו צריכים לעבוד על הריגשת השיכונות הארץ, להיסטוריה למקומם.

ירושובסקי: האם נוכל להתמודד עם השאלות שקדמוני העלו? אותו מטריד ששרים מתערבים אצל שופטים, שכנסת מתערבת בהחלטות בימ"ש. מזכיר לי ימים אפלים בארץות אחרות. איןנו יכולים לדבר שהכל היה אידיאלי, מה שמטריד היום זה מידת הצלול בחוק. אנחנו צריכים לחזק את התופעה שאף על פי שמהיגנו עומדים למשפט – הם בכל זאת עומדים למשפט ללא איפה, כיצד אנחנו מתמודדים עם ההצהפה של השחיתות את חיינו?

חיים: איש חינוך חשוב שהחינוך הוא המפתח לכל, לא מעניין אותו דתיות של מישחו אלא נטישת הערכים והמסורת. מעניין אותו הרעיון שמאחורי הדת והמסורת, צריכים להקים ועדת חינוך נוער.

ד"ר חממי אבנרי: דבר על מגדר קונקרטי של השלטון המקומי, עוסק במשפט חוקתי ומנהלי, התבקשתי לדבר על דברים קורקטיים, אך אוסיף גם את הרקע הערכי לעובדות. פער עצום בין חזון והתדמית / מציאות, התדמית של השלטון המקומי הוא תדמית של שחיתות, תדמית נמוכה וירודה.

<u>מציאות</u>	<u>ה חזון</u>
בכי רע...	זכות בחירה
אחדי בכירה נמוכים 30%	פקידות בכירה
אדישות	דמוקרטיה, קהילה מקומית
	השתתפות השפעה
שחיתות	מתנדבים ב מגע עם התושבים
דברי ראש הרשות' בפרוטוקול:	צחירת ראש רשות' ב מועצה
"מעולם לא אכפת חוק" ולעולם אין בכונתי לאכוף חוק"	"מעולם לא עקפני חוק" ולעולם אין בכונתי לעקוף חוק"

מדובר על מהות המשפט המקומי לפ' הגדרת המשפט.

נושא השחיתות המוניציפלית:

פרופורציה מסורתית: כ- 000-10,000 חברים מועצה, עד כ- 000 10,000 חברים ועד מקומי, 250 ראשי רשותות מקומיות, מסה גדולה של אנשים שעובדים בתנאים קשים ובהתקנות, עומדים תחת לחצים, גם של פושעים.

יש סוגים של שחיתות שלא קשורים לשיטון המקומי אלא למשק שבין המקומי והמרכז.

השחיתות יכולה להיות נלוית לצד חיבי – הסמכות והקרבה לאזרת, ההיענות לצרכי האנשים.

אריה אבנרי: אומץ מטפלת ב- 45 יישובים מושחתים מודמן לבוא ולשםוע הרצאה שלו.

קורינלדי: סיכון – וירושבסקי יטפל בנושא השחיתות המקומית מדויק להקים ועדת לחינוך לערכים?

ועדת חינוך לערבי מורשת ישראל וdemocracy.

רוני סרנה: יציג המזרחים ב מועצה?

בתום הישיבה הוחלט לזרז את הקמתן של הוועדות ולסייע את המלאכה עד לייסוד הבאה של המועצה.

סיכון: ישיבה מرتתקת ומועילה.